

DES DE DALT TAN PETIT. Conte versificat.

Un relat de: [quin valiente](#)

Mama, jo vull aquest globus, aquest vermell, aquest gran, per agafar-me fortament a ell i ascendir per l'aire, molt, molt, molt alt i veure els blats des de dalt i els gira-sols i el mill i el camí que els separa com fets per una pinta gegant, i vull pertànyer al corrent d'aire i confondre'm amb les aus que tenen l'encàrrec de viatjar fins la seva segona casa d'estiu perquè busquen un clima més càlid, saps, mare? Però haig d'evitar que em piquin els grans ocells, això no vull, em cauria en picat i em faria mal, oi, mare? ... Jo vull aquest globus per passar desapercebut per als avions però visible per als núvols, i si tinc fred amagar-me en el seu nus, i si plou sobre el meu cap bufar-lo tan fort, tan fort que m'allunyaria dels perills; oi que és així?... Jo vull aquest globus, aquest gran globus vermell per explicar-te, a la tornada, com es veu la terra, tan petita, des de tan lluny...

Això no pot ser, tresor meu, li va dir la mare somrient per la seva ingenuïtat. És més fàcil que tu li ensenyis els llums, els parcs, les papereres, les aus que beuen a la font de pedra, les ratlles a l'asfalt i les aceres però, això sí, heu d'evitar a altres vianants perquè no t'ho explotin a la carona perquè perdries un amic. I evitar les cantonades dels cotxes i les parets. I de tornada m'expliques el passeig amb el globus mentre et dono de berenar.

Cansat de somiar, la marieta es va quedar adormida en una fulla prenent el seu biberó de roser mentre la mare li bressolava i li cantava aquesta cançó:

Dorm el meu nen entre els núvols de cotó fluix,

dorm el meu nen de roses, verds i blaus.

Que et bressola la brisa xiulant un blues

sobre nenúfars de carícies suaus.